

μα εισάγεις, εὐθύς ἐκδικάζουσιν. ἀλλὰ χαριέντως ὁ Ἀκὼν ὁ λόγος ἐποιεῖτο. Αεισοφάνης περὶ γυναικῶν ταῦτα λέγει ὡς εἰ περὶ δι-

Εἰσαγόρευ, ἀλλ' εἰσαυθὶς αἰαβεβλήμεθα. Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζουμεν. Γρ. Ἐπὶ τῷ περὶ τῆς ἀρχῆς γε ταῦτ' ἡμεῖς ὁ Γλυκων.

Νυνὶ δὲ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἡμεῖς δοκεῖ. Νε. Τὰ βελομεθ' ἡμεῖς ἐν Πατρίσι νόμον. Γρ. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν Πατρίσι νόμον.

Νε. Οὐκ οἶδ' ὅ, π' ἀλέγεις. πῶς δὲ δὴ μοι κελεύσεις. Γρ. Ὅταν γε κελεύσεις πῶς ἐμὲ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς.

Νε. Ἀλλ' ἐγὼ νυνὶ κρηστέρα ἀκούμεθα. Γρ. Οἶδ' ὅ, π' φιλοῦμαι. νυνὶ δὲ θαυμάζεις ὅτι θύρασι μὲν εὐρες ἀλλὰ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς.

Νε. Ἀλλ' ὡς μελέῃ ὁρροδῶ τὸν ἐρασίου σου. Γρ. πῶς; Νε. Τὸν ἄνδρα γραφῶν ἀρίστον. Γρ. ὁ δὲ εἶσι πῆς; Νε. Ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖται ἀσπύδοις.

Ἀλλ' ἀπὸ ὅπως μὴ σ' ἐπιθύρῃσιν ὁ ψεῦδος. Γρ. Οἶδ' ὅ, π' βούλει. Νε. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆδία. Γρ. Μὰ πῶς ἀφροδίτῃ ἢ μ' ἐλαχε κληρονομία;

Μὴ γὰρ σ' ἀφήσω. Νε. ὡς ἀφροδίτῃ ὡς γράφει. Γρ. Ἀπρῆς, ἐγὼ δὲ ἀξίω σ' ἐπιθύρῃσιν ὡς ἐγὼ. Νε. Τί δὴ τὰ κρεάτῃς τῆς κἀδιδι ἀνοίμασθ' ἀπὸ Εξὸν κατέντα γράφειον τοιστονί,

Ἐκ τῆς φρεάτων τοῖς κἀδιδι ξυλλαμβάνειν. Γρ. Μὴ σπαρῆ μ' ὡς τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ ὡς ἐμέ. Νε. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοῦσιν. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς

Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκασ τῇ πόλει. Γρ. Νῆ πῶς ἀφροδίτῃ, δεῖ γὰρ μὴ τοι γ' ὡς ἐγὼ τοῖς πηλικούσι ξυλλαμβάνουσ' ἡδοναί. Νε. Ἐγὼ δὲ τῆς γε πηλικούταις ἀρχομαι.

Κοῦκ ἀπὸ πηλικούτων οὐδέ ποτε. Γρ. ἀλλὰ νῆδία. Ἀναγκασθὲς τυπῶ σε. Νε. τῆς δὲ εἶσι πῆς; Γρ. Ψήφισμα κατὰσσε δεῖ βασιλεῖν ὡς ἐμέ.

Inducimus, sed iterum non volumus, Intra viginti enim eligimus. AN. In priori dominatione haec erant ὁ Glycon.

Nunc autem primum inducere nos videtur. IVV. Volenti secundum in Patris legem. AN. Sed neque caenabis secundum in Patris legem.

IVV. Non scio, quod dicis, hanc autem mihi pulsandum. AN. Quando pulsaveris meam prius ianuam. IVV. Sed non nunc indumentum cophinorum petimus.

(ris, quod AN. Scio, quod osculabor. nunc autem admirari ianuis me inuenisti, sed ad os. C IV. Sed ὁ misera timeo amatorem tui. ANVS. quem?

IVV. Pictorum optimum. AN. hic autem est quis? IV. Qui mortuus depingit lecythos. Sed abi, ut non te in ianuis videat. AN. Scio scio, quid vis. IV. etenim ego te per iouem.

D AN. Per Venerem quae me sortita est sorte eligens, Non ego te dimittam. IV. desipis ὁ vetula. AN. Nugaris, ego autem ducam te in meos lectos.

IV. Quid ceriè forcipes cadus emimus? Existente deponentes vetulam hanc, Ex puteis cadus accipere. AN. Non cauillare me ὁ miser, sed sequere huc ad me.

IV. Sed non necessitas mei est, si non meorum Quinquagenarium deposuisti civitati. AN. Per Venerem oportet te tamen, quod ego Talibus condormiens letor.

IV. Ego autem talibus doleo, Et non persuadebor unquam. AN. sed per iouem

F Coget hoc te. IV. hoc autem est quid? AN. Sententia, in quantum te oportet venire ad me.

Σχόλια. Εἴκοσι γὰρ.] διὰ τῆς δίκων, ἔλεγον γὰρ αἰετῶν πορὶ τούτων ἐπὶ δικάζοντο.

BISETVS. Γλυκων] οὐκ ἔστιν. Ηούχ. Σχόλια. Πατρίσι.] ἔστις μὲν ὅστις θρακικόν. ἔπαξε ἢ πατρὶν παῖσιν. Κρηστέραν.] τὸ περὶ τὸν ἀμῶν τῆς κοφίνων. ἔστι οὐκ ἔστις ἔρωτος τῆς πορὶς γεαῦν.

BISETVS. Πολυδευκὴς ἐν τῷ σ. κεφ. ια. τὸ δὲ ἐργαλείον, φησὶν, ἐν ᾧ τὰ ἀλευρα διεσῆθητο, τὸ μὲν ἐκ χρυσοῦν πλέγμα, κόσκινον. εἰ δὲ τὰ κοσκίνα κύκλω ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ λινουῦ τι συνδόνιον εἴη ἐξηρητημένον, ὡς ἀκερῆς ἔσται τὸ ἀλευρον καθάραιτο, ἀλευράτῃσις ἐκαλεῖται. ἢ ἔξ ἐκείνου κρηστέρα. μετὰ φορετικῶς οὐκ ἔστι δὲ τῆς λέ-

Ξεῖ κέρχεται Αεισοφάνης παίζων περὶ τὸ κρέω ἐν ταῦτα πολλὰς εἰρημύρον.

Σχόλια. Ζωγραφεῖ.] τοιαῦτα γὰρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἐγραφοῦν. Ἐρωγε νῆδία.] βελομαι σε ἀπιέναι ὅτι θάνατον. πορὶς γὰρ τῆς τοῦ παῖζει. Μὰ πῶς ἀφροδίτῃ.] ὡς ἐταῖρα οὐκ ἔστις τὸ φησι. Τί δὴ τὰ κρεάτῃς.] τῆς ὅτι σερρῶς ἀπὸ εἴχετο ὡς κρεάτῃς. Τὴν πεντακοσιοστὴν] εἰ μὴ ὑπὲρ ἐμῶν κατέβαλες πῶς πεντακοσιοστὴν νόμος γὰρ τῆς μὴ φέροντος πῶς ἐστὶν ἐπὶ.

BISETVS. Τὰ παλαμά χόλια ἠλλέπειν ἐπαύθα δοκεῖ. βέλτιον δὲ ἴσως ἔτω γραφῆν. νόμος γὰρ ἡμῶν, τῆς μὴ φέροντος, πῶς οὐκ ἔστιν ἐπὶ δημοσίαν. ἢ γοιω, νόμος